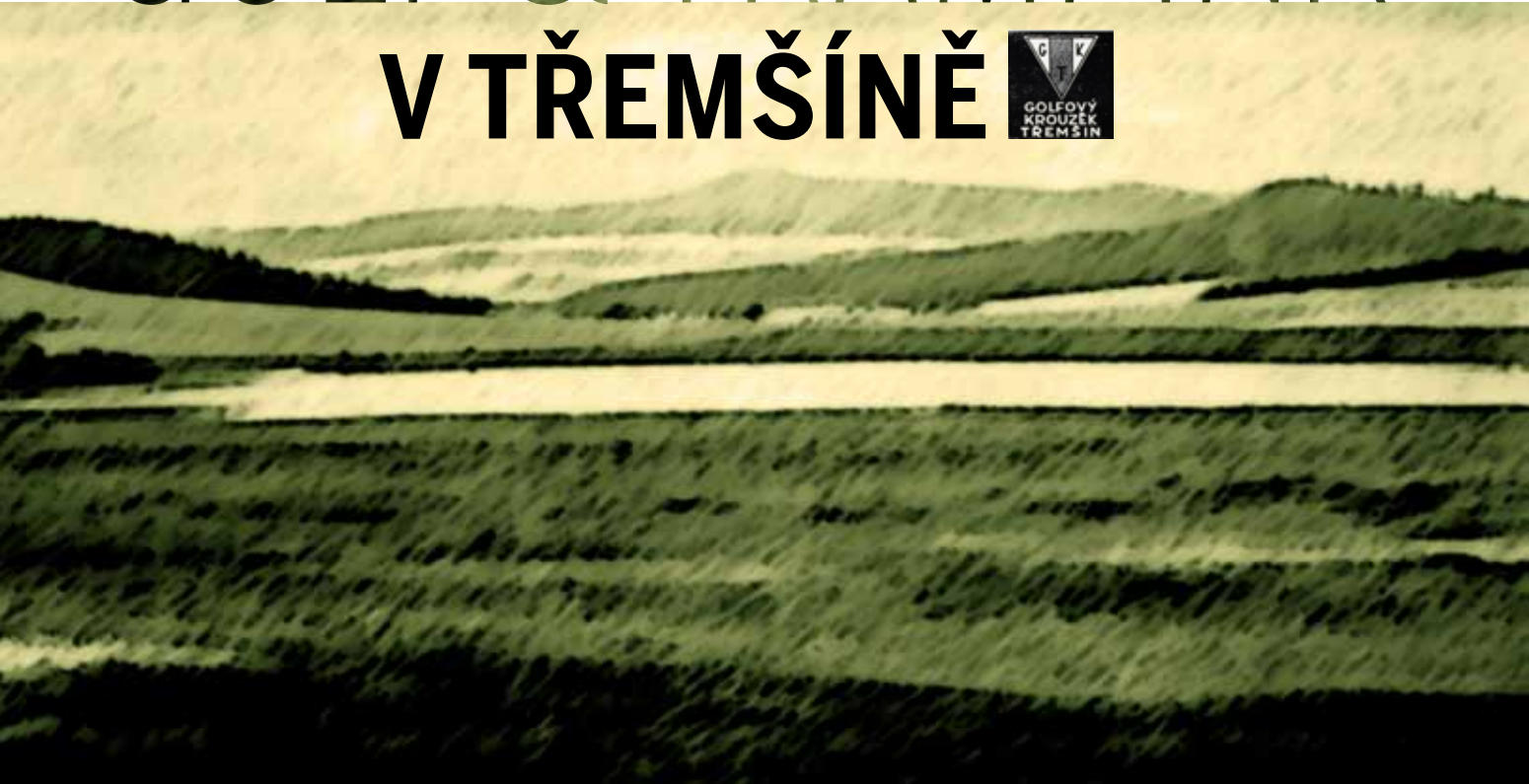

GOLF & TRAMPINK V TŘEMŠÍNĚ

Josef Charvát je nazval golfovými robinsony. Daleko od českého golfového prostředí roku 1936, soustředěného do tří pražských klubů – Golf Clubu Praha, Golf Klubu Líšnice a Ringhoffer Golf Clubu Volešovice – vznikl „uprostřed hlubokých brdských lesů“ Golfový kroužek Třemšín.

Charvát trochu zveličoval: golf se začal hrát na obecních pastvinách neda- leko Raputovského rybníka u Leletic. Hlubokými lesy hrá- či pouze procházeli. Po sto- kilometrové cestě vlakem je z nádraží Slavětín nebo Bělčice čekaly na hřiště další čtyři ki- lometry pěšky či koňským po- vozem. Motorizovaný byl mezi nimi jen málokdo...

Čtyři greeny na devítku

Golf do kraje pod Třemšínem při- vezl ze svého pobytu v USA Ing. Jiří

tří Kubelíkové a Artur Štika první hráli v roce 1935. Původně byly na hřišti zřízeny čtyři greeny o průmě-

Čtyři greeny se daly nahrávat z různých stran tak, aby vzniklo 9 jamek. Celková délka takto vytvořené „devítky“ byla 1910 m.

Kubelík, tajemník čl. Obchodní komory v Curychu, již v roce 1933. Na místě zvaném Lopatárna jej bra-

ru asi 8 m. Daly se nahrávat z ruz- ných stran tak, aby vzniklo 9 jamek. Celková délka takto vytvořené

„devítky“ byla 1910 m. Jinak hřiště nebylo nijak zvlášť upraveno.

Jedním z iniciátorů založení krouž- ku a jeho předsedou byl poštovní úředník A. Štika, bývalý mistr ve veslování. V policejním archivu je jako zakladatel uveden „Artur Štika a soudr.“. Členem „zakladatelstva“ byl fotbalový internacionál Karel Hodinář, který se stal hned držite- lem amatérského rekordu hřiště vý- konem 40 ran. Dalšími dvěma byli bratři Ing. Jiří a Ing. Miloslav Kube-

líkovi. Noví členové se rekrutovali z řad studentů, kteří zde pobývali na prázdninách. Podle Charvátů jich bylo asi dvacet. Kromě nich však na hřišti hrál např. i rakouský velvyslanec v Polsku, který v okolí pravidelně trávil dovolenou...

Trampink za 12 Kč ročně

Charvát založení tohoto kroužku upřímně uvítal, protože byl do-

apod. V normalizačních letech pak Ivan Vávra ve své Historii čsl. golfu označil založení GKT za reakci „nadšenců, kterým nevyhovovalo dosti exkluzivní a odtažitě prostředí GCP“.

S uvedeným hodnocením nelze zcela souhlasit. Za mnohem výstižnější charakteristiku považujeme, že šlo především o mladší zaměstnané sportovce, toužící po víken-

Šlo především o mladší zaměstnané sportovce, toužící po víkendové rekreaci v přírodě (dobově označované jako trampink).

kladem pravdivosti jeho již dříve zveřejněného názoru, že golf není sportem pouze pro bohaté. Proto jásal nad tím, že roční členský poplatek kroužku byl pouhých 12 Kč. Spíše než levicová orientace předse-edy musela být jeho „krevní skupině“ blízká sociální struktura spolku, jehož členy byli většinou úředníci, novináři a studenti, ale i sekretářky

dové rekreaci v přírodě (dobově označované jako trampink). Svými ekonomickými možnostmi a životním stylem se logicky odlišovali od podnikatelsko-politických špiček v Motole stejně jako intelektuálně uměleckého okruhu hráčů v Líšnici. Ze strany vedení Golfového svazu ČR se kroužku dostalo uznání i povzbuzení, jednotliví jeho

Zakladatelstvo GKT: A.Štika – K.Hodinář – Ing.J.Kubelík

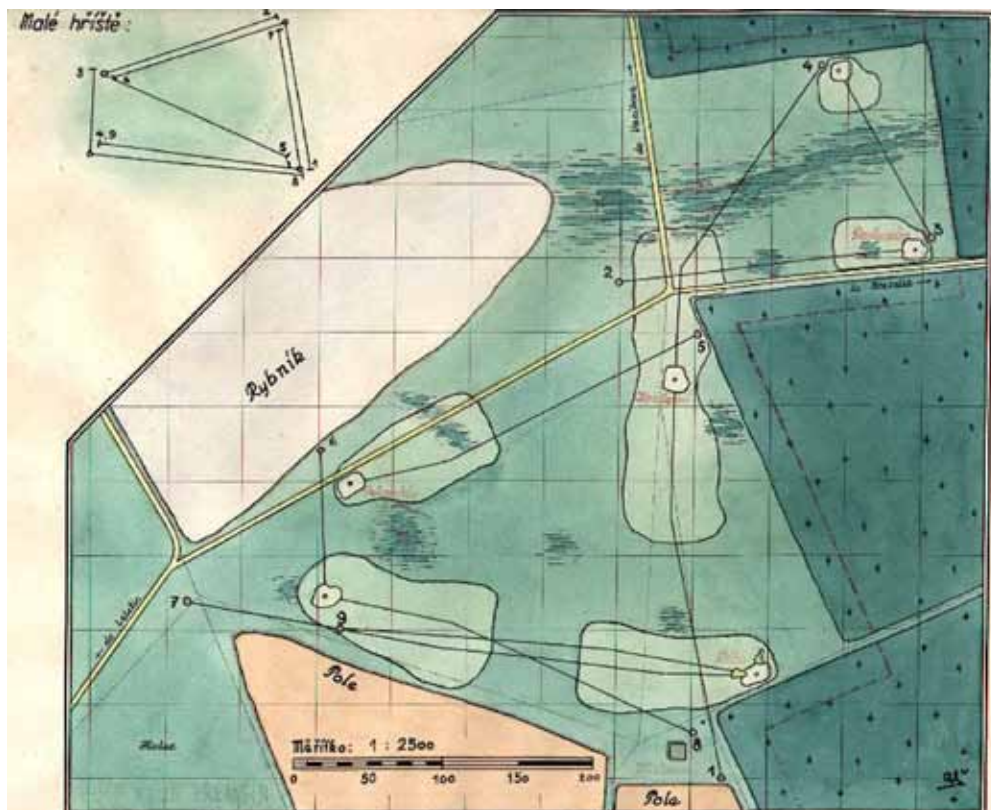
členové – zejm. Z. M. Havránková a M. Švestka z GCP, je podporovali i materiálně.

Ke kroužku se záhy přidružil profesionální učitel golfu Karel Hy-

nek. Hned se stal držitelem profesionálního rekordu hřiště na 9 i 18 jamek výkonem 35, resp. 72 ran. Kroužek byl od založení velmi aktivní. Ještě v roce 1936 se hrálo první mistrovství klubu, které vyhrál A. Štika. Veškeré úpravy hřiště a jeho držení v hratelném stavu byly vykonávány svépomocnou prací členů. K zajištění finančních prostředků na úpravu hřiště a hlavně na stavbu klubovny byla pořádána mezi členy sbírka. Klubovna by měla být schopna poskytnout i přechodné ubytování.

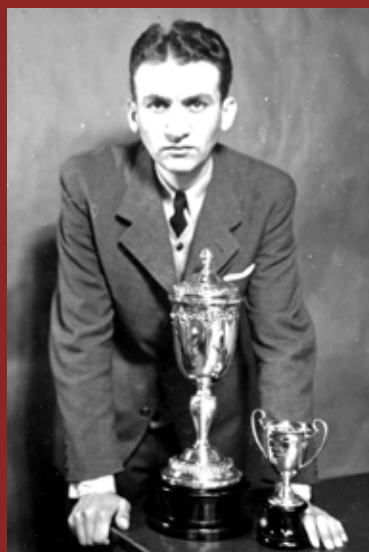
Stanovy z kavárny

První členská schůze v roce 1937 se konala v bytě A. Poláka ve Velešlavíně dne 17. ledna. Bylo konstatováno, že GKT se stal řádným členem Golfového svazu ČSR. Na návrh šéfredaktora K. Hladíka, aby se změnil název kroužku, bylo rozhodnuto svolat mimořádnou valnou hromadu. Konala se 5. února 1937 v kavárně Akropolis a většinou pouhých dvou hlasů schválila změnu názvu na Golf Klub Třemšín. V témže roce se po pražských kavárnách konaly ještě další schůze, na nichž bylo mj. jednáno o jmenování čestnými členy klubu pp. Fr. Ringhoffera st., M. Švestky a Ing. J. Charvát, a to za zásluhy

Když P.Sedlák zveřejnil svoji „Historii golfu...“, ozvali se mu chataři z Leletic, kteří si po zániku hřiště GKT během války odnesli, ale našťáště nezahodili tabuli s jeho plánkem...

KAREL HYNEK

Karel Hynek – portrét mistra pro r.1940

To, jaká byla cesta Karla Hynka ke golfu a do kroužku třemšinských golfistů, se můžeme pouze domnívat. Karel Hynek bydlel v Motole a zřejmě i zde se naučil hrát golf. V době založení kroužku měl již desetiletou praxi. Zřejmě byl přirozeně nadaný pro golfový švih, protože jej zvládl velmi precizně a ve své době byl považován za nejstylovějšího golfistu. K. Hynek nebyl předválečným členem GCP a v Motole působil zřejmě jako pomocník místních anglických profesionálů. V roce

1933 mu však výbor z nezjištěné příčiny zakázal vstup na hřiště i do klubovny a tím zřejmě jeho působení v Motole skončilo.

V roce 1935 se jako profesionál zúčastnil otevřeného mistrovství ČSR v Mariánských Lázních, a to jako trenér Golfového klubu Líšnice. Existují záznamy o jeho přítomnosti v líšnické klubovně i jeho fotografie spolu s líšnickými caddies. V roce 1936 však již působil v Třemšíně a v Líšnici hrál za Třemšín pouze při meziklubových utkáních. Pracoval jako redaktor rodinného týdeníku Osvěty domova i světa, vycházejícím ve Vydavatelství Politika.

Za války se začal postupně sblížovat s GCP. V r. 1940 si podal přihlášku za člena, načež mu byla povolována na základě opakovaných žádostí hra na klánovickém hřišti. Později byl vyzván k tomu, aby se coby „amateur-trainer“ ujal výuky nových členů. V r. 1943 mu bylo – jako druhému našemu hráči v historii – sníženo vyrovnání na „scratch“. Ještě v tom roce však musel žádat o povolení ke hře, z čehož usuzujeme, že jeho přijetí do klubu se vlekle. Záhy po obnovení činnosti v r. 1945 byl zřejmě formálně přijat, neboť již v září t. r. byl přizván do green-committee a přijal funkci tiskového referenta GCP.

Těžko dnes soudit, zda byl ve svých dalších aktivitách, jež v březnu 1948 vyvrcholily „vyakčněním“ GCP, veden touhou po osobní kompenzaci „starých křivd“, jež mohl pocítovat vůči jeho bývalému vedení, či zda plnil funkci předsunuté „páté kolony“ Českého Golfového Klubu, s jehož předsedou A. Štikou svoji činnost, vedoucí k ovládnutí GCP, dlouhodobě úzce koordinoval. Ideologické motivaci by nasvědčovalo jeho promptní jmenování předsedou akčního výboru GCP a všechny následné kroky, které z titulu samozvaného „lidového komisaře“ činil.

Odměnou za to, že pod nový subjekt převedl veškerý majetek GCP – zejména nové hřiště v Klánovicích včetně kompletní (příspěvající a pracovitě) členské základny – mu byla vedoucí funkce a prakticky neomezená rozhodovací pravomoc, kterou začal bez rozpaků a bez zábran uplatňovat i vůči těm představitelům GCP, jimž měl být za co vděčný. Paradoxně se o čerstvě nabytou vládu nad pražským golfem musel brzo začít dělit se sokoly a za delouhu se jí zcela vzdát ve prospěch ideologie, které sám sloužil...

o povznesení golfu v naší republice; dále o reamaterizaci K. Hynka; o finančním zajištění výstavby klubovny podle plánu, který vypracoval člen klubu arch. H. Kott apod. Karel Hynek se ihned po vstupu do klubu ujal trenérské činnosti. A protože většina členů byla z Prahy, začalo se od března 1937 trénovat v Praze-Motole. Ale ne na hřišti, kam neměl přístup, nýbrž na dalších volných plochách, kterých bylo v Motole stále dost. Byl nepochybně nadán schopností učit a měl vnitřní touhu tuto schopnost uplatňovat. Tato tížďadost mu ostatně vydržela celý život.

Greenů 6, jamek 9

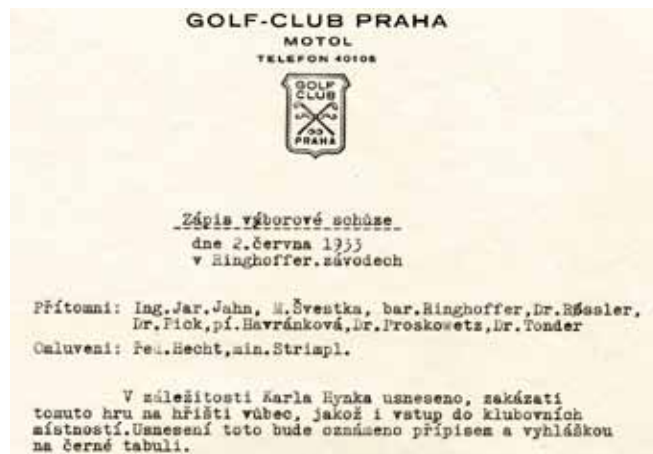
Leletické hřiště ožilo v roce 1937 Jarními závody, které se hrály 12. a 13. června. Účastníků bylo méně než deset. Hrála se Vlajková hra, Soutěž v drivingu a Soutěž v přihrávce. Posledním závodem byla hra na 18 jamek na rány s HCP (A. Polák st., V. Pachner, A. Lešetická). V roce 1937 dochází i k prvním meziklubovým kontaktům. Členové klubu Štika, Lešetická a Polák st. si zahráli na motolském hřišti GCP, naopak lešetické hřiště navštívili členové GKL Dr. Klan, Ing. Strobach s manželkou a Dr. Vaněk.

K výročí založení uspořádal GKT 1. výroční závody. Těšily se pozornosti celého kraje a dobový tisk jásal nad tím, jak zde golf zapouští své kořeny. Sestávaly z řady soutěží – posledním závodem bylo mistrovství klubu o Cenu M. Švestky.

Klubovna GKT v Leleticích

Mistrem klubu se stal A. Štika před A. Polákem st. a pí H. Polákovou. V témže roce byla rozehrána celorepubliková soutěž družstev nazvaná Memorál Fr. Ringhoffera ml. Pro úvodní zápas připadl jako soupeř pro třemšinský klub Golf Club Praha. K všeobecnému překvapení GKT na svém hřišti zvítězil 3,5:2,5 bodu.

Zápis ze schůze VV GCP 2/6/1933

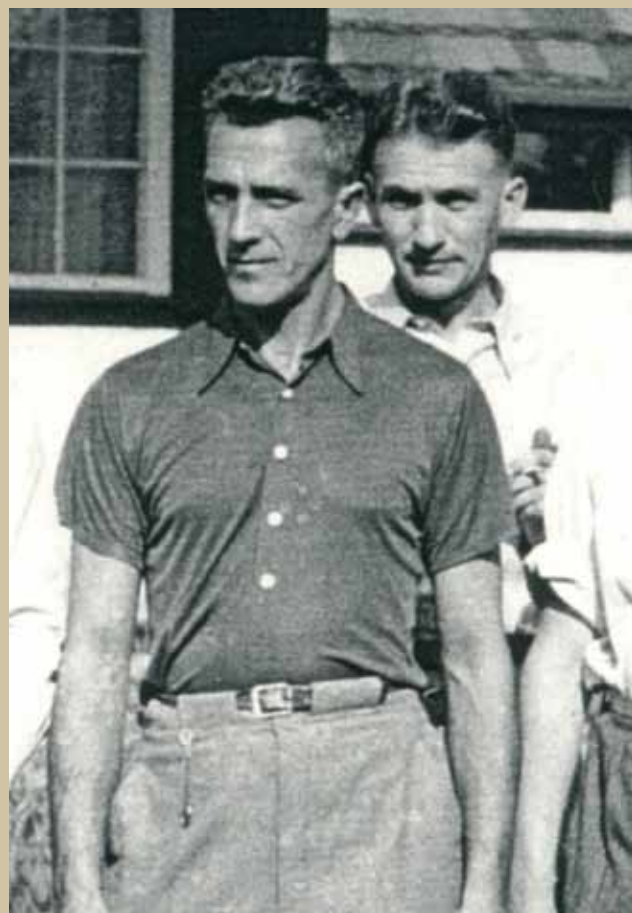
Rok 1938 přinesl i jinou významnou událost. Na hřišti byla postavena klubovna. Byl to malý dřevěný srub s verandou a nápisem Golf Klub Třemšín. Uvnitř byl velký stůl a u něj všichni seděli. Nová klubovna přilákala početnou členskou návštěvu. Při Sutnarově poháru, který byl klubovým mistrovstvím, se sešlo více než dvacet dospělých účastníků. Vítězem se stal reamaterizovaný Karel Hynek. V tomto roce bylo hřiště rozšířeno o dvě jamky a provedeno odvodnění rozsáhlého močálu. V konečné podobě mělo hřiště 6 greenů. Společné byly greeny 1 a 4, 6 a 8, 7 a 9. Celková délka devítky byla 2137 m, par 33. Žádná jamka se však nehrála dvakrát, hřiště mělo devět různých odpališť. Po stejné trase šly jamky č. 7 a 9, sedmička však byla delší o 110 m. Od GCP obdržel klub darem četné strojní vybavení, nářadí a náčiní, které nebylo určeno k přestěhování z Motola do Klánovic.

Jak válka Leletice vzdálila

Leletické hřiště bylo plně v provozu i v roce 1939. O svatodušních svátcích se hrály III. jarní závody. V klubovém mistrovství, Poháru M. Sutnara, hraném na 36 jamek, zvítězili K. Hynek s náskokem 8 ran před A. Štikou. Dámské klubové mistrovství, Pohár Z. M. Havránkové, vyhrála M. Leissová. Obě soutěže se hrály v rámci III. výročních závodů. Někteří členové se již seznámili s novým klánovickým hřištěm, které se pro výkonnostní golfisty stalo silným magnetem. Příležitost si tam zahrát byla při prvním protektorátním mistrovství Čech a Moravy. Využili ji K. Hynek a A. Štika. Štika se díky dvěma skrečím dostal až do semifinále, kde podlehl J. Bečvářovi vysoko 8:7. K. Hynek v semifinále porazil jediného zahraničního účastníka, Němce C. Artzena, 3:2. Ve finále mu však H. Tonder nedal sebemenší šanci a zvítězil 9:8.

Program GKT na rok 1940 byl velmi bohatý. Válečné dopravní

DOBŘE ÚMYSLY VE ZLÉ DOBĚ

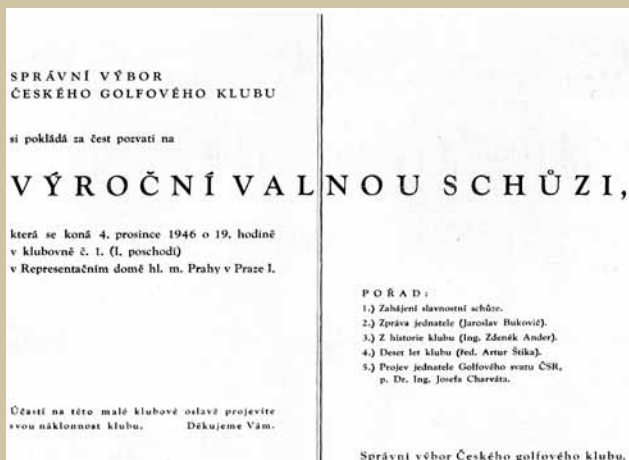
Artur Štika a jeho stín (K. Hynek v zádech) – foto z r.1942

Český golfový klub & Artur Štika (1946–1952)

Artur Štika byl natolik výraznou a přitom složitou osobností, že jej nelze charakterizovat jednou větou. Jako všestranný sportovec „v krátkém čase načerpal pozoruhodné znalosti o technice golfu a golfové architektuře“, napsal o něm I. Vávra. S velkým citem pro věc rozpoznal nejen golfový talent K. Hynka, zrovna tak jako jeho averzi vůči vedení GCP, ale i silně levicovou apetenci, což vše dokázal v poválečném období dokonale fruktifikovat.

Golfový klub Třemšín, jehož byl zakladatelem i jediným předsedou, přestal de facto existovat na přelomu let 1942/1943. Tuto prázdnou schránku v létě 1946 přejmenoval na Český golfový klub a s pomocí K. Hynka – tou dobou již funkcionáře Golf Clubu Praha – postupně neformálně integroval do klánovického života. Využíval k tomu i váhu své sekretářské funkce v rámci Golfového svazu ČR, kterou zastával nejprve po boku Ing. J. Charváta a později už jen sám. Virtuální klub, reprezentovaný charismatickým předsedou s kulatým razítkem a luxusními dopisními papíry, byl v l. 1946–1947 formálním pořadatelem dvou „tradičních“ turnajů, kterých se ovšem stejně účastnili především členové GCP a GKL. O žádné jeho další aktivitě není nic známo...

Strategickým cílem budoucího „diumvirátu“ Štika – Hynek bylo získat kontrolu nad klánovickým hřištěm. To však nebylo jednoduše proveditelné. Bránily tomu především stanovy GCP, od svého vydání v r. 1926 (po zásadních úpravách v l. 1932 a 1947) koncipované tak, aby bránily nepřátelskému převzetí klubu zevnitř a tím znehodnotení vložených prostředků. Akcionářský princip rozhodování prakticky bránil novým (potažmo nemajetným) členům, aby zásadně ovlivňovali volby či klíčová rozhodnutí včetně změn stanov. V demokratic-

Pozvánka na valnou schůzi ČGK v 12/1946

kých volbách zkrátka nebylo možné dosadit do vedení GCP žádné „bílé koně“.

Uvedené principy byly pravidelným jablkem sváru, kdykoli se jednalo o (ne)přijímání „caddies“ a jejich disciplinárních prohrěsčích. Uvedenou slabinu se snažil A. Štika využít nábořem těchto mladých (a často velmi talentovaných) golfistů do řad členů ČGK.

K. Hynek jim z pozice staršího trenéra poskytoval „politické školení mužstva“ a i jinak posiloval jejich třídní uvědomění v pevném přesvědčení, že tým prohloubí vnitřní pnutí v rámci GCP, což nakonec přispěje k jeho kolapsu. Samozřejmě tomu nahrávala jak situace uvnitř klubu – nervózní a rozhádaná členská základna nebyla v r. 1947 ani napotřetí schopná schválit zprávu výboru o hospodaření za předchozí období –, tak i všeobecně nesnášenlivé klánovické prostředí, do něhož se všechny popsané problémy pružně přenášely.

Situace se ovšem zásadně změnila začátkem r. 1948. Dějiny naservírovaly „zájemcům“ klub jako na stříbrném podnosu. A stačilo k tomu tak málo: na pozadí vnitropolitického převratu si únorová valná hromada GCP „vzhledem ke změně poměrů ve sportu v lidové demokratické republice“ neodvážila svými šestnácti přítomnými členy demokraticky a řádně zvolit nové orgány klubu. Týden nato se Karel Hynek prohlásil za předsedu akčního výboru GCP (resp. byl do této funkce k 1. březnu 1948 jmenován akčním výborem Československého svazu golfu) a z nově nabyté „pravomoci“ svolal na 24. 3. 1948 mimořádnou valnou hromadu GCP s jediným bodem programu: sloučení Golf Clubu Praha s Českým golfovým klubem a přijetí jeho stanov za vlastní. Do vedoucích funkcí byli „zvoleni“ – jak jinak – Karel Hynek jako předseda & Artur Štika jako úřadující místopředseda.

Staronový subjekt se ještě dva roky zmítal v marných pŕtčkách s představiteli Čs. obce sokolské, přijal postupně „krycí“ název Sokol ZS J. Švermy, ale činnost mu tak jako tak byla komplikována.

První (a poslední) předseda GKT Artur Štika

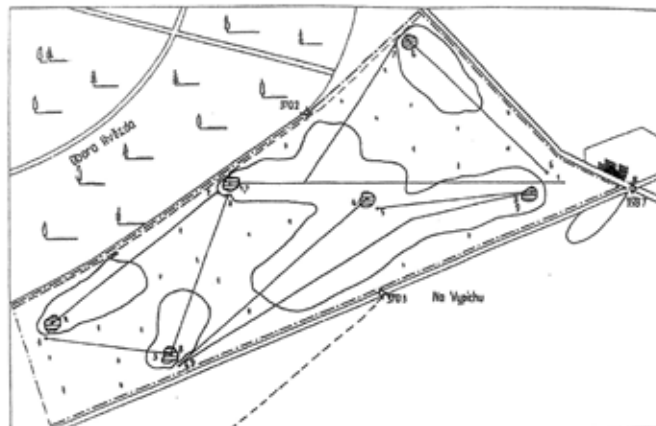
problémy však ležetické hřiště natolik Praze vzdály, že GKT hledal jiné možnosti. Zkrácený program Jarních závodů, Polákův a Kotův pohár, sehrál GKT na hřišti v Klánovicích. Po delší přestávce byl v tom roce dokončen I. ročník Ringhofferova memoriálu, rozehraný již v roce 1938. Původně nastoupilo k této soutěži sedm klubů, z nichž se do semifinále probojovaly M. Lázně, Piešťany, Volešovice a Třemšín. Rozpadem republiky a ustavením protektorátu odpadly oboje lázně. Pomalu skomírající Volešovice se ze soutěže odhlásily, a tak vítězem I. ročníku se stal bez boje GKT. II. ročník se hrál ve dnech 12.–13. května 1940 v Klánovicích. Do soutěže se přihlásily čtyři kluby: Brno, Líšnice, Praha a Třemšín. GKT nastoupil v se-

stavě A. Štika (kapitán), A. Polák st., A. Chabera, A. Polák ml. a jako náhradník Ing. M. Kubelík. Skončil na třetím místě po prohře s Prahou, Líšnicí a remíze s Brnem. Nejlepší hráč Třemšína Karel Hynek chyběl.

Hledání nového hřiště

GKT usiloval o zřízení vlastního hřiště v Praze. Po tříleté snaze se mu podařilo získat od vládního vojska povolení upravit za tím účelem louku u obory Hvězda. Výhodou nového hřiště měla být jeho dostupnost městskou dopravou. Získaný prostor stačil pouze na zřízení 6 greenů. Vhodnou kombinací však bylo získáno 9 různých jamek, jejichž celková délka činila úctyhodných 2500 m. GKT si pro výhodné nájemní podmínky ponechal i nadále leletické hřiště, ačkoli jeho návštěvnost za války prudce poklesla.

Protektorátní mistrovství se v roce 1940 hrálo v Klánovicích. Obhájce titulu H. Tonder soutěž sice úspěšně rozehrál, potom však pro náhlé úmrtí otce ze soutěže odstoupil. Mistrem se stal třemšínský Karel Hynek. Byl to jeho první mistrovský titul. Týdeník Ozvěny uveřejnil jeho fotografii s pohárem a napsal: „Náš redakční tajemník Karel Hynek se stal mistrem Čech a Moravy v golfu.“ V době, kdy se hrálo protektorátní mistrovství v Klánovicích za účasti K. Hynka a A. Štiky, uspořádali ostatní členové GKT ve dnech 29.–30. září klubové mistrovství u Hvězdy na Vypichu. Zvítězil M. Kubelík před A. Polákem st. a P. Proboštěm.

Hřiště na Vypichu u Hvězdy (1940-41)

Konec Leletic, konec Vypichu

Leletické golfové hřiště v roce 1941 ještě zcela neosiřelo. Naopak již v zimě bylo navštíveno při lyžařském výletu několika členy. Zřejmě bylo i pravidelně udržováno. Přestože GKT přenesl téměř veškeré své sportovní aktivity do Klánovic a ke Hvězdě na Vypich, uspořádal v Leleticích své klubové mistrovství, Sutnarův pohár. Klubovým mistrem se stal potřeť A. Štika. U klubovny byla přistavěna kolna. K. Hynek v golfovém mistrovství Čech a Moravy r. 1941 loňský titul neobhájil. Ve finále podlehl hráči GKL H.

Trénink na Vypichu u Hvězdy

Tonderovi. Probojovala se do něj i hráčka GKT sl. Novotná. Rovněž ona prohrála finálovou bitvu s hráčkou GKL A. Strobachovou. Rokem 1941 končí zprávy o leletickém hřišti. Válečný golf se odehrával v Klánovicích a v Líšnici. Neúspěchem skončil i pokus o udržení hřiště na Vypichu u obory Hvězda.

V roce 1942 se konal další ročník Ringhofferova memoriálu. Vítězem se stal GCP před GKL a GKT. V mistrovství Čech a Moravy se ve finále opět setkali Tonder s Hynkem. H. Tonder porazil Hynka vysoko 6/5, když při dopoledním kole vytvořil nový rekord hřiště 32 úderů. Jak ubývalo oficiálních soutěží, přibývalo meziklubových utkání – třetím vzájemným zápasem proti GKL v Líšnici však skončily i tyto aktivity. Pokračovat se mohlo – po tříleté přestávce – až po válce. V roce 1943 byl spor-

ovní život silně utlumen a nejsou o něm prakticky žádné informace, což jistě souviselo i se zatčením předsedy klubu A. Štíky. Konalo se poslední protektorátní mistrovství v Klánovicích, ve kterém se opět ve finále setkali tradiční soupeři Tonder a Hynek (i tentokrát zvítězil H. Tonder).

Konec trampů v Leleticích

Dny Golf klubu Třemšín na české golfové scéně se rychle krátily. V létě 1946, po návratu A. Štíky z vězení, došlo k přejmenování GKT na Český golfový klub. Změna názvu byla mj. zname-

ním toho, že klub navždy opustil leletické hřiště i s trampskou klubovnou a v osobě předsedy přenesl své výhradní působení do Klánovic. Vezmeme-li v úvahu, že „cestou“ poztrácel nejen veškerý majetek a drtivou většinu svých členů, vychází nám jako evidentní fakt, že ČGK sice byl nesporným právním nástupcem GKT, ale věcně s ním – jeho tradicí ani členskou základnou – měl jen velmi málo společného...

To je pro nás důvodem ukončit právě zde leletickou historii. Tu následnou, která se začala odvíjet jako „one man show“ v režii A. Štíky, přibližujeme na jiném místě – a pouze rámcově. Neradi bychom některými jejími specifickými (šetrně řečeno: přinejmenším dvojznačnými) aspekty křivili obraz, který ve vývoji českého golfu zůstane provždy zachován v kraji pod Třemšínem.

Pro A. Štíku, který se z generálního sekretáře ČGS stal tajemníkem Golfového ústředí Sokola, to muselo být hlubokým životním zklamáním. Na jeho adresu je třeba poznamenat, že se – na rozdíl od předsedy ČGK – zachoval ke staré garnituře funkcionářů relativně slušně. Vypracoval objektivně kladné kádrové posudky ve prospěch Z. M. Havránkové a Ing. J. Charváta (i když v případě dlouholetého sekretáře klubu nedokázal zabránit blamáži s jeho vyloučením během fatálního léčení v tuberkolózním sanatoriu ve Vyšných Há-

Oznámení o zániku GCP z r.1948

gách). Zasadil se o převod všech bývalých zaměstnanců GCP do nových struktur a o jejich důchodové zabezpečení...

Z pozice nejvyššího činitele organizoval veškerý golfový život v ČSR, často publikoval a i jinak se snažil golf v očích veřejnosti obhájit. Navzdory veškerému úsilí však byla činnost Golfového oddílu při ZS J. Švermy v r. 1950 pozastavena. Štika se ji za pomoci několika odvážlivců v r. 1951 pokusil obnovit pod hlavičkou Sokola Újezd n. Lesy. Ač to bylo ústředním tajemníkem ČOS písemně přislíbeno, v r. 1952 už to Státní úřad pro tělesnou výchovu a sport (potažmo Ministerstvo informací V. Kopeckého v Gottwaldově vládě) definitivně zakázal. Přispěly k tomu nejen „objektivní“ vnější okolnosti, ale i „subjektivně“ deformované mezilidské vztahy v Klánovicích. Pro Štíku to znamenalo neslavný konec funkcionářské kariéry. Nicméně nadále aktivně pomáhal obnově golfu v K. Varech. Zůstal uznávaným golfistou, respektovaným i těmi, kdo byli zlou dobou osobně postiženi...